

gens værdi. Det kan også forekomme, at emballagen overdrages til køberen sammen med varen, men således at sælgeren afkræver køberen særskilt betaling herfor. Også i et sådant tilfælde skal afgiften opkræves af en værdi, som omfatter emballagens værdi, jfr. lovforslagets § 7, stk. 2 b. Hvis emballagen senere returneres mod hel eller delvis godtgørelse, finder returreglerne i § 12, stk. 6, og § 13, stk. 3, anvendelse.

Det forekommer imidlertid ikke sjældent, at den emballage, hvori en vare leveres, forbliver sælgerens ejendom, således at køberen efter brugen er pligtig at returnere emballagen til sælgeren, der herefter anvender den på ny. Det er formentlig særlig dette forhold, der er tænkt på, når der i udvalgets forespørgsel ønskes en redegørelse med henblik på merværdiafgiftssystemets forhold til flergangsemballage. Man kan som eksempler herpå nævne ølflasker og -kasser, iltflasker og containere.

Såfremt forholdet er ordnet således, at der er tale om en egentlig udlejning af emballage, skal leverandøren beregne afgift af lejeløbet. Er lejeren en registreret virksomhed, vil lejeren kunne medregne afgiften af lejen til den indgående afgift.

Er der tale om et egentligt udlån uden betaling af nogen art, vil der derimod ikke blive tale om afgift, når emballagen udlånes. Ofte må køberen imidlertid stille et depositum (pant) for emballagen. Dette depositum tilbagebetales ved emballagens tilbagelevering, men fortabes, såfremt tilbagelevering ikke finder sted.

I princippet må man her sige, at det stillede depositum skal medregnes til den afgiftspligtige værdi i henhold til lovforslagets § 7, stk. 2 b. Når emballagen returneres og depositum tilbagebetales, skulle der herefter ske en regulering af den afgiftspligtige omsætning, jfr. § 12, stk. 6, og § 13, stk. 3.

Forholdet kan også regnskabsmæssigt ordnes på den måde, at modtagne depositumsbeløb holdes for sig, men der er næppe tvivl om, at det, navnlig for virksomheder, der følger betalingsmetoden, vil være det letteste at medregne deposita til den afgiftspligtige omsætning ved modtagelsen og foretage tilsvarende fradrag ved tilbagebetalingen.

Man er indstillet på efter forhandling med de brancheorganisationer, der har interesse

i spørgsmålet, at tillade den metode anvendt, som findes bedst stemmende med handels-sædvane i den enkelte virksomhed.

Spørgsmål 44:

Under lovforslagets § 2, stk. 2 h, er nævnt maskinskrivning, hulkortservice, elektronisk databehandling o. lign. Vil f. eks. et markedsanalysefirma og et firma, der beskæftiger sig med rationalisering, skulle registreres under merværdiafgiftssystemet?

Svar:

De i § 2, stk. 2 h, nævnte tjenesteydelser inden for kontorvirksomhed udføres for en stor del for erhvervslivet under anvendelse af ofte meget kostbart maskinel. Det beror på en fortolkning, i hvilket omfang tjenesteydelser af lignende karakter vil være omfattet af afgiftspligten efter denne bestemmelse.

Den nærmere afgrænsning må til sin tid foretages af det i lovforslagets § 32 omhandlede nævn. Markedsanalyse eller rationalisering kan imidlertid næppe anses for omfattet af bestemmelsen.

Da markedsanalyse ofte udføres af virksomheder, der alligevel skal registreres i henhold til lovforslagets bestemmelse, f. eks. af reklamevirksomheder, må det anses for hensigtsmæssigt ved en udtrykkelig lovbestemmelse også at inddrage markedsanalyse under afgiftspligten.

Det kan være vanskeligt at klarlægge omfanget af den virksomhed, der udøves af rationaliseringsfirmaer. Da den afgift, der hviler på rationaliseringsvirksomheders indkøb, formentlig vil være af ganske underordnet betydning i forhold til virksomhedernes omsætning, synes det på den ene side ikke af hensyn til erhvervslivet påkrævet at inddrage virksomheder, der beskæftiger sig med rationalisering, under afgiftspligten. På den anden side kan hensynet til andre grupper stilling efter lovforslaget — f. eks. rådgivende ingeniører — tale for, at det sker.

Spørgsmål 45:

Er Dansk Skolescene afgiftspligtig? Er skolescenens „omsætning“ erhvervmæssig?